

บทความวิชาการ

ปัจจัยที่มีต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

Factor Affecting Saving Of Engineer In Bangkok

วรรณิศา สงทอง

เลขประจำตัว 6014133084

MMM 24/1 กลุ่ม 2

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

Factor Affecting Saving Of Engineer In Bangkok

วรรณิศา สงทอง aomwannisa41@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการออมและศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นงานวิจัยแบบเปรียบเทียบ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ลักษณะหรือพฤติกรรมการออม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วิศวกรที่ปฏิบัติงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ อายุการทำงาน มีผลต่อการออม 2) ข้อมูลด้านการออม ได้แก่ ผู้มีอิทธิพลต่อการออม ลักษณะการออม จำนวนเงินที่ออม จำนวนเงินออมที่มีอยู่ในปัจจุบัน และระยะเวลาในการออมเงินก่อนเกษียณ มีผลต่อการออม 3) ข้อมูลปัจจัยในด้านการวางแผนการออม ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านภาระหนี้สิน ด้านเงินออม รวมถึงรูปแบบการออมและช่องทางการออมในอนาคต มีผลต่อการออม

Abstract

Abstract

The objective of the study was to saving characteristics and to study the factors affecting the savings of engineers in Bangkok. This is a comparative research to compare opinions, savings characteristics or behavior. The data was analyzed using 400 engineers working in Bangkok. The research instrument is a questionnaire that influences the savings of engineers in Bangkok. The results of the study were as follows 1) Personal information such as gender, age, education level, status, income, working age influence on saving.

คำสำคัญ : การออม,ลักษณะการออม,ปัจจัยการออม

- 2) Saving information including influencer's savings, savings characteristics, the amount of savings currently available and the time to save money before retirement have savings effect.
- 3) Information on factors in saving planning including income, expenses, debt burden, savings, the form of savings and savings channels in the future Influence on savings.

บทนำ

เป็นที่ยอมรับกันคืออยู่แล้วว่าปัญหาความยากจนเกิดจากการบริโภคมากกว่ารายได้ ก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆตามมามากมาย ดังนั้น แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์จึงได้เสนอทฤษฎีการบริโภคที่ช่วยจัดสรรทรัพยากรหรือรายได้เพื่อให้บรรลุประโยชน์หรือความพึงพอใจมากที่สุด และเนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์ในปัจจุบันทำให้สภาพเศรษฐกิจมีความผันผวนมากทั้งจากราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย เป็นต้น ซึ่งล้วนส่งผลกระทบต่อระดับการบริโภคทั้งสิ้น ดังนั้นผู้บริโภคในปัจจุบันจึงตระหนักถึงความไม่แน่นอนหรือความเสี่ยงมากขึ้น อันจะส่งผลต่อการตัดสินใจจัดสรรรายได้ นอกเหนือจากเดิมที่ตระหนักเพียงรายได้ที่จะได้รับตลอดช่วงชีวิต ผู้บริโภคที่ตระหนักถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตจะลดการบริโภคในปัจจุบันลง ซึ่งส่วนของการบริโภคที่ลดลงนี้จะถูกเก็บเป็นเงินออม

ในส่วนของกรออมนั้นปัจจุบันการออมในประเทศไทยอยู่ที่คนเพียงบางกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มคนที่มีฐานะจึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะสนับสนุนให้มีเงินออมในประเทศเพิ่มขึ้น เนื่องจากค่าครองชีพในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้นมากทำให้ประชาชนเดือดร้อนจากข้าวของแพงรวมทั้งพฤติกรรมกรบริโภคทำให้ประชาชนจับจ่ายใช้สอยและเป็นหนี้สินกันมาก ผลที่เกิดขึ้นคือการออมภาคครัวเรือนลดลงตรงข้ามกับการบริโภคที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากการเข้าถึงแหล่งเงินกู้ยืมที่สะดวกขึ้น รวมทั้งมาตรการให้เครดิตสินเชื่อ เครดิตสินค้าที่ผ่อนปรนจูงใจให้มีการซื้อสินค้าเงินผ่อนในสารพัดรูปแบบประกอบกับการช่วยเหลือของภาครัฐเชิงสวัสดิการ เช่น โครงการประกันสุขภาพ ทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึก มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตมากขึ้น มีผลให้ครัวเรือนมองข้ามความจำเป็นในการที่จะออมเงินไว้ใช้ยามฉุกเฉินและที่สำคัญครัวเรือนที่มีรายได้ได้น้อยและหรือมีการศึกษาต่ำจะเป็นกลุ่มที่มีการออมต่ำและมีปัญหาต่อการวางแผนการออมด้วย ประกอบกับค่าเงินแท้จริงหดตัวลงเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้นทำให้ราคา

สินค้าเพิ่มขึ้นเกินกว่าการขายตัวของรายได้ “การบริโภคนิยม” จึงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเกินกว่า “การออมนิยม” จะตามทัน ซึ่งถ้าไม่มีวินัยการออมที่ดีการเข้าถึงแหล่งเงินทุนที่ง่ายจะย้อนกลับมาส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ (กระทรวงการคลัง, 2558) ลักษณะการออมของครัวเรือนไทยที่มีอายุประมาณ 30-50 ปี ซึ่งปัจจุบันเป็นวัยแรงงานและจะกลายเป็นผู้สูงอายุในอนาคตในอีก 10-30 ปีข้างหน้า การศึกษาใช้ข้อมูลการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน พ.ศ.2554 ที่จัดเก็บโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่า ครัวเรือนมีการออมเกือบร้อยละ 70 แต่มีเงินออมเฉลี่ยค่อนข้างต่ำคือจำนวน 6,000 บาท ต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 23 ของรายได้ต่อเดือนซึ่งอยู่ในเกณฑ์การออมต่ำกว่า 1 ใน 3 ของรายได้ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมพบว่า รายได้และรายจ่ายต่อเดือนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการออมของครัวเรือน ส่วนตัวแปรที่มีผลทางอ้อม คือ ร้อยละของสมาชิกครัวเรือนที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับมัธยม และอาชีพหลักของครัวเรือน (กุศล สุนทรธาดา และชาริตพิชญ์ จินดาภา.2556) โดยในปัจจุบันจุดมุ่งหมายในการออมที่สำคัญที่สุดคือ การออมเพื่อเป็นทุนในอนาคต เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เพื่อไว้ใช้ในยามชราเพื่อช่วยให้ฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง เพื่อซื้อทรัพย์สินถาวร เพื่อซื้อรถยนต์ เพื่อซื้อเครื่องประดับและทองคำ เพื่อลดหย่อนภาษี เพื่อเป็นหลักประกันในการกู้ยืมและเพื่อต้องการดอกเบี้ย ตามลำดับ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ ระดับรายได้ และระดับรายจ่าย (ปัทมา โกเมนทร์จรัส.2556)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานของการวิจัย

เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อายุแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน สถานภาพที่ แตกต่างกัน มี

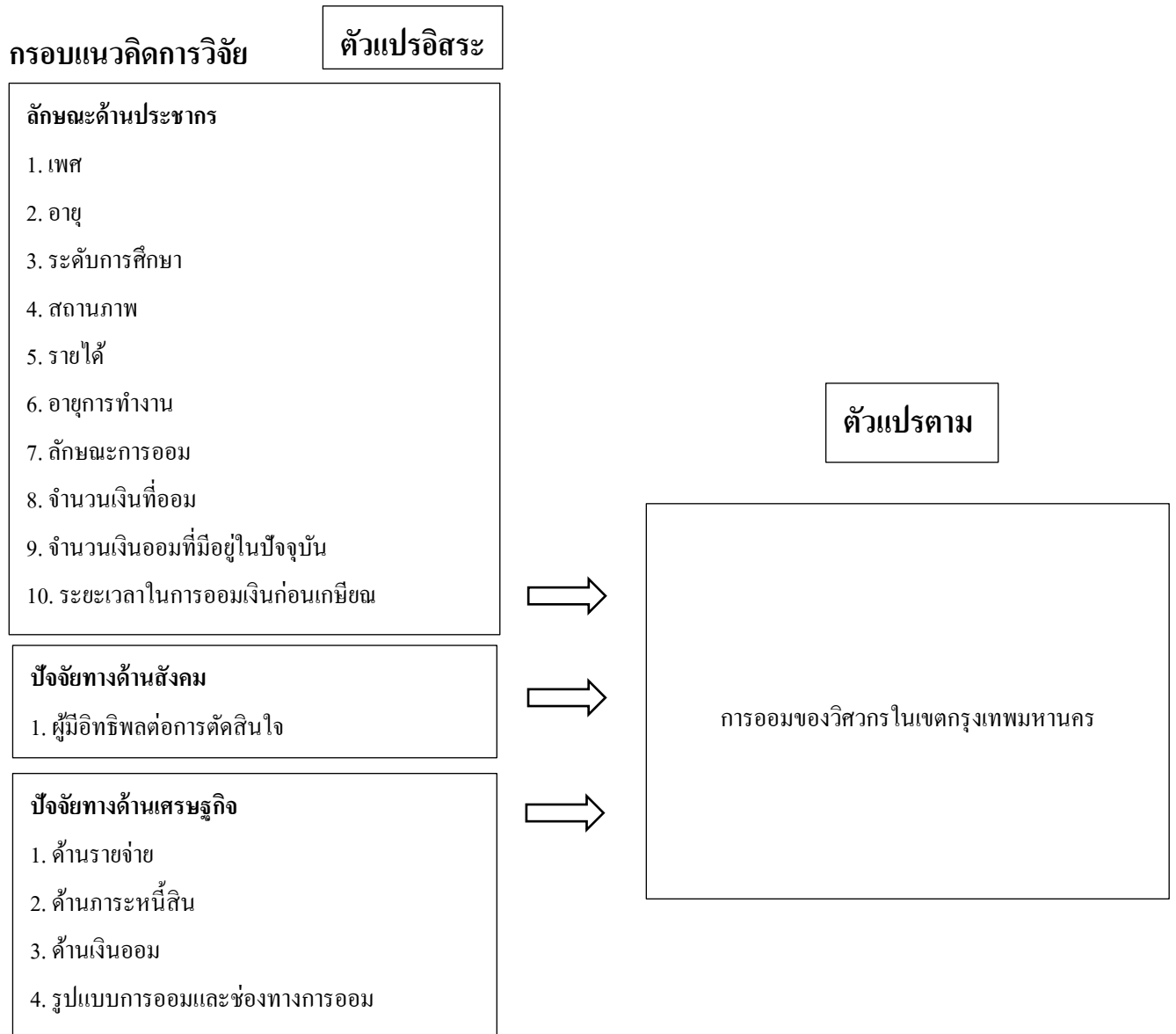
พฤติกรรมกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน หนี้สินเฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน วัตถุประสงค์ในการออม แตกต่างกัน ทำให้พฤติกรรมกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ผู้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจแตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการออมของผู้ประกอบอาชีพวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวน 400 คน

เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง จากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิตในการทำงานและประสิทธิภาพในการ-ปฏิบัติงาน

ขั้นที่ 2 กำหนดขอบเขตหรือนิยามตัวแปรเกี่ยวกับปัจจัยเพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาขอบเขตการวิจัย

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสอบถาม 4 ส่วน

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 5 การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสร้างเครื่องมือวิจัยและด้านการศึกษาจำนวน 3 ท่านได้แก่ (1) ผศ.ดร.ดวงเดือน จันทร์เจริญ (2) นายพงษ์พันธุ์ พยอมหอม และ (3) นางสาวฉัตรพิมล ขวัญทะเล ตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของข้อคำถามแต่ละข้อว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ โดยวิธีการหาค่า IOC (item-objective congruence index) คำนวณความสอดคล้องที่ 0.5 ขึ้นไป หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นที่ 6 หาความเชื่อมั่น (reliability) โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่จะวิจัย จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach (Cronbach Alpha coefficient) ซึ่งค่าแอลฟาที่ได้ แสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถามโดยมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ถ้ามีค่าใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่า มีความเชื่อมั่นมาก ผลการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.928 โดยค่าความเชื่อมั่นของคำถามแต่ละด้าน มีดังนี้

1. ด้านรายได้	เท่ากับ 0.875
2. ด้านค่าใช้จ่าย	เท่ากับ 0.869
3. ด้านภาระหนี้สิน	เท่ากับ 0.916
4. ด้านเงินออม	เท่ากับ 0.899
5. ท่านคิดว่าท่านควรออมผ่านรูปแบบและช่องทางนี้หรือไม่ในอนาคต	เท่ากับ 0.773
6. แนวโน้มการตัดสินใจในการออม	เท่ากับ 0.715

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติ ที่ใช้วิเคราะห์ คือ

1. หาค่าจำนวนความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้ในการอธิบายและวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นตอนที่ 1 และ 2 ของแบบสอบถาม

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ($\bar{X}$) คือ ค่าที่ได้จากการเอาผลรวมของค่าของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนข้อมูลทั้งหมด (ชูศรี วงศ์รัตนะ.2541, หน้า 35-40)และค่าความเบี่ยงมาตรฐาน (Standard deviation) (SD) คือ ใช้เพื่ออธิบายลักษณะการกระจายของข้อมูลเพื่อใช้ในการอธิบายและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรออมซึ่งเป็นแบบสอบถามตอนที่ 3

3. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistic) โดยใช้สถิติในการทดสอบ คือ t-test ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างสำหรับกลุ่มตัวแปรที่มากกว่า 2 กลุ่ม ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ใช้ t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ 1 สำหรับเปรียบเทียบพฤติกรรมกรออม ของของวิศวกรในเขตกรุงเทพ จำแนกตามเพศโดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05

สรุปอภิปรายและข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย วิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาทั้งสิ้น 400 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย เมื่อพิจารณากลุ่มตัวอย่างวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 54.5 เพศหญิง ร้อยละ 45.5 อายุกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 26 - 30 ปี มากที่สุดร้อยละ 35.3 ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุดร้อยละ 87.8 สถานภาพ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย สถานภาพ โสด มากที่สุดร้อยละ 77.5 รายได้ต่อเดือน โดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 25,001-35,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.5 อายุการทำงาน มากที่สุดอยู่ที่ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 63.5

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการออมของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการออม มากที่สุดคือออมเพื่อตัวเอง คิดเป็นละ 66.3 ลักษณะส่วนใหญ่ในการออม ไม่ได้กำหนดวงเงินที่แน่นอน เป็นร้อยละ 58 จำนวนเงินออมต่อเดือน มากที่สุด

น้อยกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 49.5 จำนวนเงินออมในปัจจุบัน มากที่สุด น้อยกว่าหรือเท่ากับ 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.3 และระยะเวลาในการออมเงินก่อนเกษียณ มากที่สุด มีอายุมากกว่า 26 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.3

ส่วนที่ 3 ปัจจัยในการวางแผนการออมของผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างมีการวางแผนการออมจำแนกตามรายได้ พบว่าส่วนใหญ่มีการวางแผนการออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 และเมื่อพิจารณา รายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการวางแผนการออมในด้านการวางแผนในการจัดสรรรายได้ที่เหมาะสมสำหรับการใช้จ่ายประจำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 มีการวางแผนด้านค่าใช้จ่ายเพื่อให้เกิดเงินออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่ มีการวางแผนค่าใช้จ่ายประจำค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ และค่าใช้จ่าย สำหรับการออมหรือลงทุนอย่างเป็น ระบบ และเหมาะสมกับจำนวนรายได้ที่มี เมื่อเปรียบเทียบกับรายการอื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.68 ด้านภาระหนี้สินที่เกินความจำเป็นมี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ก่อนที่วิศวกรในเขตกรุงเทพจะซื้ออะไรจะพิจารณาอย่างรอบคอบว่า ตนเองสามารถที่จะ รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.12 ด้านเงินออมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มองการออมเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ชีวิตที่มีความสุข มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.01 และด้านการออมผ่านรูปแบบและช่องทางในอนาคต อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่ออมเงินโดยการนำเงินไปฝากธนาคารในรูปแบบการฝากออมทรัพย์/เงินฝากประจำ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.76

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เพศที่ต่างกันมีความมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน พบว่าเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมแตกต่างกันในการออม โดยสรุปได้ว่าเพศมีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 อายุงาน แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการออมแตกต่างกันพบว่า อายุที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกันในทุกพฤติกรรมการออมซึ่งประกอบด้วย ด้าน

รายได้ ด้านรายจ่าย ด้านภาระหนี้สิน ด้านเงินออม รวมถึงรูปแบบการออมและช่องทางการออม ในอนาคต ทำให้ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 3 ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออม แตกต่างกัน พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการออมต่างกันในทุก พฤติกรรมการออม ซึ่งประกอบด้วย การออมแบบนำเงินไปฝากธนาคารในรูปแบบการฝากออมทรัพย์/เงินฝากประจำ ซื้อหุ้นหรือกองทุนของบริษัท ซื้อตัวเงิน/พันธบัตร/หุ้นกู้/ตราสารหนี้ต่างๆ ซื้ออสังหาริมทรัพย์ เช่น ที่ดิน, คอนโด, อาคารพาณิชย์ ซื้อกองทุนรวม LTF/RMF, กองทุนรวม อื่นๆ ประกันชีวิตแบบออมทรัพย์

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาออมของพนักงานกลุ่มอาชีพอื่นๆ เช่น พนักงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเงิน
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมเรื่องการออมในสินทรัพย์ โดยละเอียดถึงจำนวนเงินออมและ

รูปแบบการออม

อภิปรายผล

1. เพศชายมีมากกว่าเพศหญิง อาจเนื่องมาจากลักษณะส่วนบุคคลของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันจึงทำให้แนวการปฏิบัติของบุคคลนั้นๆ มีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจขาดความมั่นใจหรือมั่นคงจะสะท้อนไปยังแนวปฏิบัติ ทักษะคิด โดยเพศชายมีการตัดสินใจที่เด็ดขาดและมีภาวะความเป็นผู้นำ รวมถึงการวางแผนการเงินอย่างระมัดระวังในการดำเนินชีวิตมากกว่าเพศหญิง ดังนั้นเพศชายจึงต้องมีความมั่นคง จึงสะท้อนไปที่การออมจึงออกมามีมากกว่าเพศหญิง

2. อายุระหว่าง 26 - 30 ปี มีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 30 ปี และเมื่ออายุน้อยระยะเวลาการทำงานน้อยจึงมีรายได้น้อยตามไปด้วย ดังนั้นผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี จึงมีความสามารถในการออมต่ำกว่า 5,000 บาท ซึ่งจากผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับรายได้ตามทฤษฎีวัฏจักรชีวิต (Life cycle Theory) คือ วิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่มาก เป็นช่วงเวลา

ของการเริ่มต้นวัยทำงาน ทำให้ยังมีรายได้ไม่สูงมากนัก เงินส่วนที่เหลือจากการใช้จ่าย การซื้อสินค้าและบริการ แล้วยนำมาเก็บออม จึงมีจำนวนน้อยตามไปด้วย และเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น รายได้มากขึ้นจะทำให้มีความสามารถในการออมเพิ่มมากขึ้นด้วย

3. สถานภาพโสดมีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ตามปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของการลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์.2544:4-6) ได้ระบุว่า การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว ผู้ที่มีภาระความรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว ทำให้กลุ่มดังกล่าวจำเป็นต้องออมมากขึ้นเพื่อเป็นการสะสมความมั่นคง และมั่นคงให้รายได้ที่แน่นอนระยะยาว ดังนั้นผู้ที่มีสถานะ โสดจึงมีการออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุดถึงแม้วิศวกรที่มีสถานะ โสด บางคนจะมีรายได้สูงก็ตามความสามารถในการทำงานและการปรับตำแหน่ง เนื่องจากการใช้เงินคนเดียวโดยไม่ได้มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวดังนั้นผู้ที่มีสถานะภาพโสด อาจใช้จ่ายเงินตามความต้องการได้อย่างไม่จำกัดและไม่มีการผูกพัน

4. การศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนเงินออมต่ำกว่า 5,000 บาท มากที่สุด ในขณะที่ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท มีจำนวนเงินออมในช่วง 10,001-20,000 บาท มากที่สุดเนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาโท อาจมีความคาดหวังในเรื่องผลตอบแทนที่สูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งอธิบายได้ว่า สัดส่วนการออมของกลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังผลตอบแทนจากการกระจายการออมในสินทรัพย์ประเภทต่างๆ ด้วย

2. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร มี 5 ปัจจัย ได้แก่ ด้านรายได้ ด้านรายจ่าย ด้านภาระหนี้สิน ด้านเงินออม รวมถึงรูปแบบการออมและช่องทางการออมในอนาคต

จากการทดสอบความแปรปรวนของตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรตาม แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความแปรปรวนที่เกิดขึ้นกับตัวแปรตามได้ - 0.1 % (Adjusted R Square = -0.001) และเมื่อนำค่าเฉลี่ยรวมของตัวแปรอิสระทั้งหมดมาหาค่าสถิติการทดสอบความถดถอยพหุ (Multiple Regression) แสดงถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม พบว่า ตัวแปร ด้านรายได้, ด้านค่าใช้จ่าย, ด้านภาระหนี้สิน,ด้านเงินออม และรูปแบบและช่องทางการออม ไม่มีอิทธิพลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานครได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Unstandardized Beta =-.070 ,-.033, -.002,.001 และ .028 ตามลำดับ) ทางผู้วิจัยจึงใช้ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมาหาค่าสถิติการทดสอบความถดถอยพหุ

(Multiple Regression) จึงพบว่าตัวแปรต้นด้านภาระหนี้สิน มีอิทธิพลต่อตัวแปรตามได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ($F= 3.884, df= 1.280,131.197, P< 0.049$) พบว่า ตัวแปร ด้านภาระหนี้สิน มีอิทธิพลต่อการออมของวิศวกรในเขตกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

บุษย์น้ำเพชร คัมภีรานท์ และนลิน เฟื่องนวล. (2557). การศึกษาพฤติกรรมการออมและปัจจัยที่ส่งผลต่อการออม

ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. จุลนิพนธ์หลักสูตรบริหารธุรกิจ

สาขาวิชา การจัดการธุรกิจทั่วไป. คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี. (2549). ปัจจัยกำหนดการออมภาคครัวเรือนและพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือน ในประเทศ. สารนิพนธ์ ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจักร). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิรินทร์ พุกนันทน์ (2549). ศึกษาเรื่อง “การวิเคราะห์การเจริญเติบโตและพฤติกรรมการออมของพนักงานที่มีต่อกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงาน กรณีศึกษา: บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)”

สุภาวดี สมะณี. (2556). “รูปแบบและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของครัวเรือนในเขตกรุงเทพมหานคร.” เอกสารการประชุมวิชาการประจำปี 2556

สมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ณ อาคารศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้สิรินธร มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่, 31 พฤษภาคม.

สุธินี สหพันธ์พร. (2555). ปัจจัยที่กำหนดการออมของประเทศไทย.วิทยานิพนธ์

ปริญญา เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

อมรรัตน์ จริยา. (2552). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของบุคลากรกรมส่งเสริม

สหกรณ์. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สุชาดาภิระกุล, อมรา ศรีพยัคฆ์ และปรีชา พลอยคนัย. (2526). การออมครัวเรือน.

รายงาน เศรษฐกิจ รายเดือนธนาคารแห่งประเทศไทย (หน้า 25-29). กรุงเทพฯ:

ธนาคาร แห่งประเทศไทย.

อภิขญา จิวพัฒนกุล, วรางคณา อติศรประเสริฐ และสุภิญญา ญาณสมบูรณ์. (2554).

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมและการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ

วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา สาขามนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ , 3(6), 1-10.

กฤตภาส เลิศสงคราม. (2555). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีผลต่อการออมของ

พนักงานบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์. สารนิพนธ์ ศ.ม.

(เศรษฐศาสตร์พัฒนาม หนูชัย).

กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ

สำนักนโยบายการออมและการลงทุน. (2558). การออมภาคครัวเรือนตั้งแต่ปี

พ.ศ. 2551- พ.ศ.2556. เข้าถึงได้จาก

[http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=](http://www.fpo.go.th/FPO/index2.php?mod=Category&file=Categoryview &categoryID=CAT0000021)

Categoryview &categoryID=CAT0000021

มรกต ฉายทองคำ. (2557). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำ

งานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

กรุงเทพ.